
Goddelijk geïnspireerd natuurtalent

Volgens de Duitse filosoof Martin Heidegger verloopt ‘mensityd’, de manier waarop mensen in hun persoonlijke leven tijd beleven, in spiraalvormige cirkels. Dat is een hele andere ervaring dan de lineaire tijd van de klok, die meedogenloos voortjaagt in een ijzeren ritme, dat ons nu alweer bijna aan het eind van 2016 brengt. Het bijzondere aan het uiterst persoonlijke, sensitieve en geestdriftige pianospel van de Bulgaarse pianiste Marietta Petkova, die op 15 januari met een jubileumconcert en de presentatie van haar nieuwe dubbel-album *Preludes* in het Amsterdamse Concertgebouw viert dat ze 25 jaar in Nederland woont, is dat ze je met haar bevlogen spel de lineaire tijd doet vergeten. Of je haar nu in de concertzaal beluistert, of op een van haar steevast *live* in Lausanne opgenomen CD’s.

Op dit nieuwe album voert Petkova je mee naar hogere metafysische regionen en dompelt je onder in de gezaghebbende ernst en speelse dramatiek van Bach, de poëtische beschouwingen en getormenteerde gemoedstoestanden van Chopin en de intens romantische, ongebreidelde fantasieën van Scriabine, componisten die ze benadert alsof het oude vrienden zijn die geen geheimen meer voor haar hebben. Omdat Petkova al

van oudsher een volstrekt organische eenheid met de vleugel vormt en zoveel van muziek houdt dat ze er volledig in opgaat, is het bij beluistering alsof de tijd wegvalt en Bach, Chopin en Scriabine goedkeurend glimlachend naast de vleugel staan, blij dat hun muziek zo mooi wordt uitgevoerd.

Toen ik Petkova precies 16 jaar geleden voor de eerste keer hoorde spelen in een Rachmaninoff-programma in het Concertgebouw, roemde ik in een recensie voor NRC Handelsblad haar bemiddelende rol als ‘ideaal doorgeefluik’ van de componist. Ik betitelde haar tot een briljante architecte en prees haar emotionele zeggingskracht, haar unieke gevoel voor timing en spanningsopbouw, de helderheid van haar stemvoering en de betoverende rijkdom aan klankkleuren. Ik prees haar bescheidenheid en noemde haar ‘een goddelijk geïnspireerd natuurtalent.’ In al die jaren is er helemaal niets veranderd. De spiraal komt steeds weer terug op hetzelfde punt van doorleefde bezieling en essentie. Petkova dringt al preluderend door tot de kern van Bach, Chopin en Scriabine en laat hun schitterende noten blijmoedig, vrij en soms dramatisch met de kosmos resoneren.

WENNEKE SAVENIJE

Bloomline BS 16-9

Preludes

Marietta Petkova,
piano
Bloomline BS 16-95